

## **Ontslag**

### **Ontstaan en loop van het geding**

Bij beroepschrift, per fax ingekomen op 9 augustus 2012 en per post op 12 augustus 2012, (nadat een eerder op 1 augustus 2012 naar een buiten schuld van appellant verkeerd adres verzonden beroepschrift was geretourneerd) is appellant in beroep gekomen van een beslissing van verweerster van 25 juni 2012 tot schorsing van appellant voor de duur van vijf dagen. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties overgelegd.

Bij beroepschrift, op 20 september 2012 per fax en op 22 september 2012 per post ingekomen, is appellant in beroep gekomen van een aan hem gegeven schriftelijke berisping d.d. 15 augustus 2012. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties overgelegd.

Beide beroepen zijn behandeld ter zitting van de commissie te Eindhoven op 23 november 2012. Beide partijen waren aanwezig, bijgestaan door hun gemachtigden. Verweerster werd vertegenwoordigd door de heer ....., lid algemene directie en de heer ....., integraal directeur. De gemachtigden hebben pleitnota's overgelegd.

Ter zitting heeft appellant een beroep tegen het besluit van 5 juli 2012 inhoudende het voornemen van verweerster een schriftelijke berisping te geven, ingetrokken, zodat dit beroep geen verdere behandeling behoeft.

### **De feiten**

Appellant is vanaf 1 augustus 2006, voor onbepaalde tijd, als leraar in dienst van verweerster.. Begin 2011 kreeg appellant een burn-out. In december 2011 hervatte hij zijn werkzaamheden. Op 19 juni 2012 vond een vergadering plaats van het team waarvan appellant deel uit maakte. In de vergadering vond een discussie plaats over de verdeling van de klassen van het volgend schooljaar. Deze vergadering is niet goed verlopen. Emoties zijn hoog opgelopen, onder andere bij appellant. Na de vergadering heeft appellant enkele collega's een sms-bericht gestuurd; ook zijn er telefonische contacten tussen appellant en enkele collega's geweest. Via een voicemail aan een collega heeft appellant de woorden "vuile homojong" ingesproken. Op 20 en 21 juni 2012 is appellant nog op de school geweest. Naar aanleiding van het verloop van de teamvergadering en de rol van appellant heeft tussen de leiding van de school en appellant een gesprek plaatsgevonden op 22 juni 2012. Verweerster heeft van dit gesprek een schriftelijk verslag opgesteld. In het gesprek is aan appellant te kennen gegeven dat een aantal collega's had geklaagd over onfatsoenlijk gedrag van appellant tijdens en na de vergadering. Voorts is aan appellant medegedeeld dat verweerster verder onderzoek zou verrichten met het oog op nadere besluitvorming jegens appellant, in verband waarmee verweerster mededeelde dat zij het voornemen had tot schorsing van appellant over te gaan met onmiddellijke ingang tot aan de zomervakantie, derhalve tot en met 29 juni 2012. Deze mededeling ging gepaard met een ontzegging van de toegang tot de scholen van verweerster. Appellant werd in de gelegenheid gesteld om binnen drie dagen op het voornemen te reageren. Bij beslissing van 25 juni 2012 heeft verweerster appellant geschorst tot aan de aanvang van de zomervakantie, 30 juni 2012, (mede) om nader onderzoek te doen naar de gang van zaken.

Vanaf 26 juni 2012 is appellant wederom, vanwege een burn-out, arbeidsongeschikt.

Verweerster heeft vervolgens aan een extern deskundige opgedragen om, samen met de integraal directeur van verweerster, onderzoek te verrichten naar de gang van zaken. Bij brief van 5 juli 2012 is het onderzoeksverslag aan verweerster aangeboden. In het verslag wordt melding gemaakt van een e-mail met de gespreksverslagen van de afzonderlijke interviews die door de onderzoekers gevoerd zijn met de teamleden die de vergadering hadden bijgewoond. De verslagen van de interviews zijn, conform tevoren gemaakte afspraken met de geïnterviewde medewerkers, niet aan anderen beschikbaar gesteld. In het verslag van de onderzoekers wordt (onder meer) geadviseerd om aan appellant een berisping te geven voor het creëren van een onveilige situatie. Appellant is wel uitgenodigd om geïnterviewd te worden maar hij heeft van deze uitnodiging geen gebruik gemaakt omdat hij (nog) niet beschikte over de bijstand van een advocaat.

Bij brief van 5 juli 2012 heeft verweerster aan appellant mededeling gedaan van haar voornemen tot het opleggen van een schriftelijke berisping, die vervolgens bij brief van 15 augustus 2012 werd gevolgd door de definitieve berisping. In deze laatste brief wordt appellant een aantal verwijten als grond voor de berisping gemaakt. Het gedrag van appellant tijdens de teamvergadering wordt als zeer agressief en intimiderend omschreven. Vermeld wordt dat appellant op harde en boze toon had gesproken en tot tweemaal toe met zijn vuist op tafel had geslagen. Verder wordt vermeld dat appellant in de avond van 20 juni 2012 een aantal teamgenoten telefonisch had benaderd, waarbij hij zich andermaal op agressieve wijze had geuit. Hij had een aantal collega's een sms-bericht gestuurd en een voicemail van een collega ingesproken waarbij hij de woorden "vuile homojong" had gebezigd. Op 21 juni 2012 had hij zich bij de school vervoegd waarna hij een aantal collega's op zeer intimiderende wijze had benaderd. Aldus verweerster in haar brief van 15 augustus 2012.

## **De standpunten van partijen**

### Ten aanzien van de berisping

Appellant legt het volgende aan zijn beroep ten grondslag.

Verweerster heeft zich voornamelijk laten leiden door hetgeen zij van "verschillende collega's" stelt te hebben vernomen. Onduidelijk is en blijft nog steeds wie zich over het gedrag van appellant hebben beklagd. Tot op heden heeft verweerster geen documenten overgelegd waaruit blijkt dat appellant zich daadwerkelijk schuldig heeft gemaakt aan de gestelde gedragingen. Dat is in strijd met de goede procesorde. Verweerster baseert zich feitelijk slechts op één document, te weten het door haar eenzijdig opgestelde gespreksverslag van 22 juni 2012. Appellant heeft daarop gereageerd, echter te laat. Appellant neemt uitdrukkelijk afstand van de inhoud van dit verslag. In het gesprek van 22 juni 2012 heeft appellant ontkend dat hij zich aan agressief en intimiderend gedrag jegens collega's heeft bezondigd en dat hij niet de enige was die met stemverheffing op de bewuste vergadering heeft gesproken.

Verweerster stelt als volgt.

Naar aanleiding van de conclusies van het onderzoek dat door de onafhankelijke externe deskundige gedurende de schorsingsperiode is uitgevoerd, heeft verweerster besloten aan appellant een schriftelijke berisping op te leggen. Naar aanleiding van de verklaringen van de medewerkers is appellant direct uitgenodigd voor een gesprek op 22 juni 2012 en is hem gevraagd naar zijn zienswijze op de geuite klachten. Appellant heeft in dit gesprek toegegeven dat hij tijdens de vergadering één keer is weggelopen en misschien wel een keertje op tafel heeft geslagen, doch dat dit niet op een agressieve manier is gebeurd. Ook heeft appellant bevestigend geantwoord op de vraag of hij het sms-bericht heeft gestuurd "Hoop dat je de drie dames succes hebt gewenst. K (bedoeld is: Ik) wel en vind 't echt zwaar klote nml." Voorts heeft appellant in het gesprek aanvankelijk ontkend dat hij een voicemailbericht had ingesproken met de woorden "vuile homojong". Toen werd aangegeven dat zijdens verweerster het voicemailbericht was beluisterd, nuanceerde appellant zijn ontkennen door aan te geven dat hij zich niet meer kon herinneren dat hij dat bericht had ingesproken. Hoewel appellant tot tweemaal toe schriftelijk is verzocht om een reactie te geven, heeft hij niet gereageerd op het gespreksverslag. Kennelijk is hij het daarmee eens.

In het kader van onderzoek heeft de externe deskundige met alle teamleden die aanwezig waren bij de vergadering van 19 juni 2012 een interviewgesprek gevoerd. Appellant is ook uitgenodigd, maar heeft telefonisch laten weten dat hij niet deel zou nemen omdat hij nog niet in de gelegenheid was gesteld een advocaat te spreken. In het gesprek van 22 juni 2012 zijn de door de teamleden genoemde gedragingen expliciet aan de orde gesteld, zodat appellant niet kan ontkennen dat het hem niet duidelijk is waartegen hij zich kon verweren. Daarbij komt dat een aantal teamleden heeft aangegeven zich bedreigd te voelen door appellant. Op uitdrukkelijk verzoek van de betrokken teamleden zijn daarom geen namen genoemd in het gesprek van 22 juni 2012. Datzelfde geldt voor de verklaringen die zij hebben afgelegd tijdens het onderzoek door de externe deskundige.

Uit het onderzoek is een vrijwel eensluidend beeld naar voren gekomen dat aansluit bij de gestelde gebeurtenissen en gedragingen van appellant. Teamleden die door appellant zijn gebeld hebben verklaard zich dermate bedreigd te hebben gevoeld dat zij de telefoon niet meer durfden op te nemen. Een medewerker op wiens mobiele telefoon het bericht was ingesproken met de woorden: "vuile

homojong" heeft zich zo bedreigd gevoeld dat hij in eerste instantie niet eens meer naar de school durfde te komen.

#### Ten aanzien van de schorsing

Appellant stelt dat verweerster hem in redelijkheid niet heeft mogen schorsen vanwege het diffamerend karakter van de schorsing. Verder heeft hij de aan zijn adres geuite beschuldigingen immer verre van zich geworpen.

Verweerster stelt daartegen primair dat het beroep tegen de schorsingsbeslissing niet-ontvankelijk dient te worden verklaard. Niemand van het personeel is door verweerster van de schorsing in kennis gesteld. Daarnaast gold de schorsingsperiode slechts vijf werkdagen en is zij allang geëindigd. Appellant heeft bij dit beroep geen enkel belang.

Subsidiair stelt verweerster dat zij bij haar besluitvorming de terzake doende artikelen van de CAO-PO in acht heeft genomen. Als gevolg van het gegeven dat een aantal medewerkers zich in ernstige mate bedreigd voelden is het voornemen geuit om een schorsing op te leggen op grond van artikel 3.14 lid 1 CAO-PO teneinde een deugdelijk nader onderzoek in te stellen.

#### **De motivering**

##### Ten aanzien van de berisping

Verweerster had voldoende aanleiding om onderzoek te verrichten naar het gedrag van appellant tijdens en na de teamvergadering van 19 juni 2012, nadat over diens gedrag klachten van enkele teamleden bij haar waren binnen gekomen. Verweerster heeft daarbij de - op zich te respecteren- keuze gemaakt om de resultaten van het onderzoek, met name schriftelijke verklaringen van de betrokken teamleden die zijn afgelegd ten overstaan van een externe deskundige en de integraal directeur van verweerster niet ter beschikking van appellant en van de commissie te stellen, conform hetgeen daarover met de betrokken teamleden was afgesproken. Het voordeel van deze keuze is dat de teamleden zich wellicht vrijer hebben gevoeld om verklaringen af te leggen, maar het nadeel is dat belangrijk materiaal om de gegrondheid van de maatregel van berisping te kunnen beoordelen, ontbreekt. In dit verband overweegt de commissie nog dat het wel overgelegde rapport van de externe deskundige en de integraal directeur geen inhoudelijke weergave van de betrokken verklaringen bevat.

Dit betekent dat een aantal van de verweten gedragingen, gelet op betwistingen door appellant, niet is komen vast te staan. De commissie is immers niet in staat om het aan appellant verweten gedrag te beoordelen in de context van een rumoerig en emotioneel verlopen teamvergadering. Evenmin kan de commissie de door verweerster gestelde impact van sms-en, telefoontjes en de ingesproken voicemail door appellant aan teamgenoten toetsen en ook hier ontbreekt een toetsbare context van de communicatie tussen de betrokkenen. Aan de hand van hetgeen wel vaststaat kan weliswaar worden geoordeeld dat appellant zich onbeheerst heeft gedragen, maar of dit zodanig ernstig is dat daardoor een berisping wordt gerechtvaardigd, kan de commissie niet vaststellen.

##### Ten aanzien van de schorsing

Op grond van artikel 3.13, aanhef en sub d van de CAO-PO is schorsing mogelijk in (andere) gevallen waarin het belang van de instelling dit vordert. Getoetst aan deze norm was de (korte) schorsing naar het oordeel van de commissie niet onredelijk dan wel disproportioneel. Naar aanleiding van de binnengekomen berichten en het gesprek van 22 juni 2012 was het standpunt van verweerster dat nader onderzoek noodzakelijk was niet onredelijk en hetzelfde geldt voor het standpunt dat het, gelet op de aanwezige emoties, vooral bij appellant, beter was dat appellant de laatste dagen van het schooljaar, hangende het onderzoek, niet op de school aanwezig zou zijn.

Het beroep tegen de schorsing zal daarom ongegrond worden verklaard.

#### **De beslissing**

De commissie:

verklaart het beroep ten aanzien van de berisping gegrond;

verklaart het beroep ten aanzien van de schorsing ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 23 november 2012 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, mr. L.A.S. Boersen, mr. J.M.J. Godrie en dr. H.A.P. Wolfhagen, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.